بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو دګروند په خوږ وماره ښئ ما خپلې نیم ګړتیاوې تولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلی وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې اویا د شعر په قافیه کې اویا ردیف کې اویا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوی اویا د پښتو ادب په تولو اصولو برابر وي . دا هم نشی کېدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائې: ,,از ریزه چه می خیزه،، نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ څو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله تر اوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانى او عنعنوي تعريف يې داسې دى: «شعر هغه وينا يا کلام دى چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن، او، قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعر و نو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند ریښتینی انځور دی». یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور توکي ډېر ضروري دي:

١: وزن او اهنګ، ٢: احساس او ادراک، — ٣: تخیل (شعریت)، ٤: ژورتاش.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره له څېړلې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یې پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را مخې ته کــوو چې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبې فنونو له مخې په وزن او قافيه برابروي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کارول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست وو او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ورکولای.

نن موږ هغه شعر ته سبه. او «سبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعر چې نور و ته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېرکړی دی، بلکې زموږ وختي هم د هغې په لوستلو او اوريدلو بې ځايه مصرف کړي.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعر و سنو جنازې د هغوی ترمړينې پخوا پورته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه، خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو اوسېدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کی! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ و لی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځکه هغسې چې هېنداره عموماً ښکلې او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، دغه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هېندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هېنداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لار هم ور په ګوته کوي، او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا د ویمه مجموعه «وژاړم که وخاندم ؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنۍ حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او د یوه ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت د ېر ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
م . ش رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکمو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړې ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دې خپل دی
ته خالق یې د مخلوق داسې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســـا نېږي
هغه کار چې لویه خدایه ګومره ګران دی

زه ستمګار د ګنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دی
چې سنکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمّد آخر زمان دی

هسې څه مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیأ وو کې سلطان دی

که موسیٰ په کوهِ طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه کړان، خوږه نازبین په پاک الله دی
په خاطر سره چاپيد اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړې خدای په ده باندې قران دی

که سیمسار کا مه وال کیږ د غم گرداب کښې
پیغمبر امام د مرسلانو یې جانان دی

ooo

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې خومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې وريځې کږې توري د ایران دي
څکه اوښکې مې زا دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړي یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګی په یو لرزان کږ

ژیړه هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي خوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه، سمیسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که د خمکې په مخ چاپ واړه جهان ګرځه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
نما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څوك باعث د ګل ګلشن کوي خبرې
نما ذهن کې فقط هغه ګلشن دی

خُتَن
که بل ملك ته وایي سهوه ګر دي
هغه ملك د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جونګړه
مخ بې ستوړ شه نن سبا بې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګريز او سکندر شو
هر اغيار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نور کلي کله ګډيږي
ورته ګوره د زاغانو ځنګدن دی

هره تيګه يې موزه د هر دښمن سته
هرې ستړې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زمونږ د عملونو نتيجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دړې زمونږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګفتن دی

ټول زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا فغان خوازادی او بيا کښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بيا لايق دا ستا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پکړۍ ی شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

ننګ به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې څومره پلن دی

دا مصرۍ په وینو سرې لیکې ستمګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست روڼګار زما دی
ستا د حُسن په اُلفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نِګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګلاندام دلدار زما دی

چې سیل بېن بۍ د سیني ربا غیچې شوم
هغه سُنبلی د نکه عاهه یا ر زما دی

که سیمېستگار مې تخلُص دی عربي کې
منځه کړي په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسوقدردان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم گیره یم
ما ځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې پر خوند ونه اومزې شته دي
توره، ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګرېزان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

سترګې خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږ ی د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مورلرم
ما کړئ ستمارته هسې رنګه دا بیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
دخوبانو شو بستر کو سودائي کړم

چې مالت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکي سبائي کړم

که زړه وسپېم خپل یار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په ژوندکي تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې زنـدی څوک یې ماران کړه
زه یې خپل قاتل په ژوندکې سودائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکاڼې کړم

دا قانون دی چې غوښتی د اُومید په سترګو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنګه بیناڼې کړم

انتظار ز ما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو ښلاڼې کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه ستهستار هم په دې شغل آشناڼې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېدن

ښکلې ښايسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان يې زېب که په سپين مخ د شنو خالونو سره

ماښې غاړه په قدرت د څښتن څه جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان يې زېب که په سپين مخ د شنو خالونو سره

زه دې حفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
يادې لبان په قلم ښکلي کړم د شکرونو سره
زلفان دې زېب که په سپين مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو پړکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیر و نو سره
زلفان لې زیب که په سپین مخ د شنو خالو نو سره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنو نو سره
زلفان دې زیب که په سپین مَخ د شنو خالو نو سره

د کامه وال شیمنار سلام ته یو ګل لاس پوره کړه
سودا مې نشته د جنت او د وږ خونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالو نو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

بچې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
بچې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرته نه
را غلهٔ خدایه په مونږ څرنګه وخت

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

د اهل وکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې مونږه ورونه افغانان یو
ځکه دا چې مونږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی پکې شل دي حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زمونږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرگ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

مونږه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دافغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کله بار زموږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرگه شي
چې نفاق زموږ له منځه اواره شی

پاک قانون زموږ په کله یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړ نه کړې
بدخواهانو ته مې خدایه ځې پرنه کړې

زه ستمگار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنۍ

په فکرونو په سوچونو لېونی شوم
لیونتوب خو څه بې عاره ندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو څکر لکه د فلم سټیلانی شوم

تنګ را تنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاره ایښود وکي تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساري وهم چې حق شناس يم
حقيقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زماني په رو رويش کې
نه لقمان او پښمان چې بولان شوم

زه شيمشار منکر کيدی د ګناه نه شم
مېوعش نه ګنار ګار نه سيزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تړلی دي زلفانو دې
دا غزل دي مینې کسه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبله زموږ مکه زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمدشاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادئ دپاره
سر ونه ټولو نذر کړي دخوښئ دپاره
ستا ازادي زمونږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار وملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله دمرګ استاځی دی جانان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

نه یو دشرق اونه دغرب وطن ازاد غواړو
مونږه په توره په قلم هسي جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دا غیا رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه ړی
دلته، چنګېز، او نه انګرېزا و بل ایستازه ړی
وخت خوبه واخلي خوده، فتحه دا افغان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کید و نکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني ستیتم کتلی دا اقبال دی زمونږ
شي به مخ ستوري امریکا او هم روستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

والی ستمګار چې شوی انا آد بیا به قدم کېدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېدم
ای دا دې او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شو لوهوسې په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و اسطان نه ئې
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کړ مې او څه یخنې او څه نیستې شوه
عمروا ره شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ ئې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسا تې د ربا سندې وکړ لي ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په سینو مې څوک وهي زه به په سر د رحم

ګلې کسور د را ته داور غونډې شو
ګلابي رنګ مې تک تور غونډې شو

توکل زما په خدای چې یو چکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زېړ لکه زعفران شومه زه
بې لټانه په جهان کې سرګردان شومه

سو ځېدلې یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېږده
يوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېږده
لاس وښېې مې دې شهلي په بڅره د رحم
د زړګي صبر مې نشي برابر د رحم

کامه وال شمېتګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر و شاعري کې سنه دقيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو وروڼو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تا ته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې بیا د بل لېد لوته مشتاق دي

څوک د حرص و په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پو پړ و کې مصروف
خرڅوي د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ښکو نه چار تخم کړی تیار
چې روغ ځان کړي لېوني وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدا نیه ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شی وړ ته نظر کښې لس اته دي

دچا لاس کښې سگرټان چې گل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شولو نصوار یان کوي نصواره
څوک قوتر کې لگوي غمې په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي گذران

پاتې شوی جوارگر وایمه حال
ضرفه نه کوي زما او ستا په مال

دچا پښو کې وي زنگونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار رمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خوړ نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پېسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لېونیان
زیارتونوکښې پراته وي موظړان

خدای دپاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
وړ په لاس د خپل اُصولو سپېڅه کړئ

دنفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
ددنیا په هیڅ خوړ و به ماړه نه شو

لږ سر و نه خپل ګریوان کې ورډ ران کړئ
تور ې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونه حق دی
دغه نوم د هر انسان څخه له کې سپکوي

نه ستمګران کامه وال وایم لاس حق کمړي
سبه دوا دان ادی دلوی نعمت کمړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي د اشنا خبرې
ماته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ماته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف پوازې د ليلا خبرې

مينه خوار دی په دې اورې سوځېدلی خوږ
زما په ژوندکې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې دېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه څوښې - خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې بانډې
خبرې ستا شوې زما یاره د غنچا خبرې

د کامه وال ستمګار زړونه د بد لب دلي نښي
که په جهان کې شي په شمار لښ او انتها خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربدګ

ستا په مینه کې سوزیږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتي نشم په سترګو
مخامخ ورته لیدل دچا محال دی

نري پوزه د الو انګي سیب دی
بر سرخیږي کربوان دغه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتي لبانو واخلم
خال د زنې مشتري دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یواو دوه و یلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به د احال وي
که زما غریب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مگر ما ته خدای پیښ کړی دا جنجال دی

زه شیبې گار به د رته فرش ستر کې به لار کړم
که راشي دې یو د یدن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خو ګيلو ته دی
سور سالو په سرو لاسو شولی مې زلو ته دی

يا خو ورور تو يا خو چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلي هوا ته ځو
سره لاسونه، تور پېکی مې سوال دی پر کونړ ته دی

پېغلې جمعه شوي د جهاد په سنوم
خپلو ځلمو ورونو دامداد په تنوم
لوی لښکر جوړ شوی سر د روته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا غیار و اوان غلی کړم
یا به ستورا وبل دخاوره وخلی کړم
بله خوځوک نه یم شان شوکت مې ملا لوته نه دی

ستوري سترګی سره لبان به څه دخوښی سره
بنه ښتوپکی مې خوښ دی چلولو کې جلتی سره
څه چې څو ستیمګارانو غوږ مې سا دغه مصر وته دی
سور سالو په سرو لاسو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رفیق دی جانان نښته
خاص د سنایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سرنه زار شي
که جهان ورپسې چاپ کړم د دستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاړ کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره نېت او کله جنگ شي
دغه کار دی د تا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر دیاران نو که خیر غواړی
موجود په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کوم چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نِشته

که دوستي که یارانه څو چل او ولاړی
دا نقصان زما او ستا د زمان نِشته

د سیمګار اشعار که داوری پند به واخلي
په لوستو ددې کِتاب کې تاوان نِشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات نيارنه وې
ز يبو زينت ، په لباس هسې سينګا رنه وې

داکومه وجه ده چا غبرګې ولې ؟
دا د ومره زيات وانيه پرسيږې ولې ؟
داشوه معلومه چې حرامونه ا نګا رنه وې
زيبو زينت ، په لباس هسې سينګا ر نه وې

خپله خوشحالې شوي د بل غم نلري
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو ېخوا کتلي وې چې اختيار ار نه وې
زيبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وبه تېر دي که یاد
یکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه مه برخه دومره ګلانګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

محکې د نګر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبوزینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دي کېږي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتارچې د شیمتګارنه وي
زېبوزینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه گل ده هسې سپینه ده
څنګه سبه سبکاربڼ یې چې حسینه ده

وه یې ګتل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ د زړګوری
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه سبه سبکار بڼ یې چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ناز و ادا کړې کرشمو سره
زان د محبت ګنې سره ګل چینه ده
څنګه سره ښکار یږي چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د ستمګار نه ځي
وړی هغه چا چې ناز نینه ده
څنګه سره ښکار یږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونه

ټيټ شه پښو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

وابه خلې ماشوم په لاس د وه ورته بسکېږي واخله
بنې منګلې جامې ورله، يو ورته واسکټ واخله
زه خوښه پو هېږم* د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کړي
سبه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصل کړي
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر ریبیږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
د وه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خوښه یکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله څـلـه ده
ور به شم ستمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
د وه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدايي دي جوړ سقر دی په ژوندون کي
څه پوښتنه مي د حال وکړه صنم شه

که نظر مي د چشمانو په رفتار دی
حرکت مي ستا په لوري هر قدم شه

چي ستا ستر ګو ته په بد نظر کاته کړه
تف لعنت په هسي رنګ هغه آدم شه

که غمونه مي په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کي هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا د یاده شم بې فکره
د سیمګار ړنګې ټوټه - ټوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیږم
نه په هسې ژوند خدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنایم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
يو څخه او چته د دې غبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د واسترګې
نشته پرې ليدلی د بل چا سترګې

برخه د سيمسار د ه کامه وال چې دی
ژوندي په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنګ کي راښکاره کړه سيحا سترګې
نشته پرې ليدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلۍ وا وره زه دې حُسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته گورم ته لایق مې دجمال نه یې
بې موجب دې ته هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س : زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
څومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ترونده ونه به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور او ربل او سره لبان لرم
مينه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم دژړا نه کرمه
سوزېږمې په اور کې هسې رنګ دي پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمه دستي روان يمه جهاد ته دا اقرار کوم
آزاد به خپل وطن کړم يا به سر دا نه وانه کړمه
سوزېږمې او رکې جلې زه دي پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه ليلا يمه
ته چې کوې دا مينه زه په تا شيدا يمه
وطن که دې آزاد کړو زه به يا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا رمـه محبوبې ستا دُعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د سینې بهکوزار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

ځ: که رادې ونږه ګلان دانا دی زما دیاره
بیابه دې میلمه کړمه زما د مینې یاره
دربه د سوز کو ښونه و سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې رایاد شي کا مه واک ستمګارا ر
هغه یو غریب سنګر شوای وای ستمګارا ر
ټوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په ناروچې د بلبل نشې بیدا رته
څه بړلاس به شې پخپل عهد اقرار ته

د بړ پیچومې دې په محکې کوزاو پاس شته
د شیطان د وسوسو نه شوی بېزار ته

چې جواب د دیو کوښوال کولی نه شې
بیا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختیار دی که ښه بد کړې
هلته هیڅ نه شې کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله ښکاره به کړې په جارته

يو نښه کښې وي دلمر وړانګې راښکته
دکوم بد و به څرنګ وکړې انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله را شي
که ولي وي که بد او که فنکارته

زه شهسګار څو ګناګار یم لوېه خدایه
عفوه وکړې په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د افغان ایمان دی

شپږ زره تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
خلور گُنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د افغان ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د افغان ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی‌پت» او دغز اکبري
داللو- للو په ځای پر ماته سنې صفاکړي
تون. که بټوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰهَ الا الله دا ن مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشګار او کامه وال سر
داخون‌ه ار نو ده دغریب سنګر سرکوال سر
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهَ الا الله دا ن مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دې لاره کې
گل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن ما و وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلو ګلشن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنګدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان کړم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان کړم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آهنګا سنګان لرم
راولي سپرلی به زموږ په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن زیني تری سلګی بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګی د ځنکدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سر یې په تلی کې ته شاهد د شوا هد وشي
وګوری ستمګار د ازا دي هغه ات کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سینه کې په لړزان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زیب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوارو په خفګان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

که مري خو مړشه انا دی په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

مرګ څو بهتر د غلامی ځني دی
ستمګاره سپک یکی انسان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهيده!

وينه دې زيب کا لکه لعل د بدخشان شهيده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهيده

ستا شهادت دخپل هيوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو يتيمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصيب دې سبه جنت حورې غلمان شهيده!
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهيده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ستاینې پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لښ مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

وائي سیمګار کامه وال چې زیره سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای څو مره عزت دی پخپل شان شهیده!
د خپل وطن دازا دی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمّد اخرزمان کړم

په مذهب دی د نعمان کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جارې وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دې کړې یم خوشاله
په دې عمر دې خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بل څه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضامند یم
اُمتي دې د هغه ښکلي جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مي رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دواړو کونو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مي د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوږي جار د خپل قام ځني شه
شاعري جوړ مي کلام ځني شه
د هر د ښمن ګکري خاوري د د هر سره کــه
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره کـه

ټول افغانان کړي لکه وروڼه پښتانه
ښه غوړيدلي د ګلونو پښتانه
ښه مجهز يې په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره کــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بېرغ او چته په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کسه
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

یمه شیمشار بیا کامه وال په رښتیا[1]
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا[2]

د ازادۍ نفس ملګری څنګدن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دا منم چې دي دحُسن باغ سسوړی
هـرشاعر دي په ستا بلوکي مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دي جدایي مـاتـه تـنـوردی

چې ستاسترگي مي په سترگـوکېي راشي
هغـه ورځ مي ژوند پښـاني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو ته باندې سوړی

د دنیا فانی حیات به وا ړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضروری

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای سیمګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تا له هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمانونو دنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نز اکت د ګلو لخته چې په ما راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو ستو
شپې شولې تېرې د غمونو چې سبا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر و نه وه د بنو اړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا را غله
دارمانو نو دُنیا هغه لیلا (۳) را غله

زلفې بالسنبت جوړې کړه سیمګاره سرې پړې کېده
ستا د عمر و نو ارمان چې دي په خوا راغله
دارمانو نو دُنیا هغه لیلا (۳) را غله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښتمن يې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وينې هر زړه ته احترام دی

چې مطلب يې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د هغه قام خو په نړۍ کښې بس يو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دژ شي د ښمن په پخپله کټ کې
هغه دم لوېد لې بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولې پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشاریې په ښرې کې هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خو مره بدنام دی

خدایه ته فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې د عسلو په پیالو کې
چې ښنیا دې په دروا غوکې تمام دی

یوه ښېنه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سرا ب ورک یې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وار و دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادی او کامیابي کړه نصیب برخه
په سرتور یې مې را وړی د اپیغام دی

زه شپېشتار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه !

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د څنګه مې جناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زمانه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالي او ارام غواړي
که د او سبکې مي سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالي حسن او ناز دی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمسنگاره! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مينه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

زه د خوب خندا او د هوس څه پروا ګير نه يم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسير نه يم
مينې د وطن کې يو مقام ته رسېدلی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دی غم کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هرطرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بندلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم را ته ژړېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهیږي

که مې حالات د څنګدن وي
ستا په لیدو به خدای جوړ شم
یا مې دنیا څخه رفتن وي
ستا په لیدو به خدای جوړ شم

نادانه زړه که صبر وم کله صبریږي
د ستر ګو او ښکې مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ما په فالی لیدلی فال دی
زما په دې باندې رضا ده
ما په فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوازې ته چېله پوهېږې
د سترګو او ښکی می بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د سیمګار لکه فانوس غوندې بلېږې
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

چې زړه مې تالاندې کړو اختیار ستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې ښایسته دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلګونه په قدم جوړې چې دي
کتنه هغو سترګو ته طاقت د رحما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

زه نغمه خوان د حسن یې په نظم و سر یمه
بېرې کېنځل دي ما ته زما د وارې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زما دی

چې دې سیمګار نه زړګی په روچشمانو وړي
خون مي د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دي زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د دښمن سر له تیارسۍ و لاړه پمه
جهاد له څې هغه مجاز له څې د آزادۍ

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپل آزاد کړه
په خلیل الله دې اعتماد کړه
وار د دښمن دې خلاص برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې د آزادۍ

مور په دښمن کې باندې کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دې ماته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالی
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا راز دی

زه به د ستا یم انتظار
تپوس به وکړم د ستمګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کامیابی آواز دی راشه په تا دی
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي دا راز دی
د زړګي سر ته تیار سی ولاړ بیړه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا راز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه شیوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف تاوېږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سړکړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایساریږي تېر به شي

ستې په یو الله شه په خپلو دې کې
جهان واړه پرې خرخیږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذب مه شه
پس دهرشې سباکیږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هرمشکل دې اسانیږي تېر به شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار به یا هم خوشالیږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را ځني هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د چپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم آزاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لاسونه خېل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دې هې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سېمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه ، وژنه ، لوټ تالان جوړکړه تیاره ده
یوه ورځ به شي را خلاص د لوي ګړنګه

لکه مخ به کوټې مروړې وخت به تېر وي
بیا پښېمانه وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور وتنګه کړې
دا دُنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مري نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستانو ک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېرشو له خدنګه

وخت تېرېږي اعتبار رچا لـره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا ز شي
ته به پاتې شي خوله واز اسمان ته چنګه

دابهیر د پرګنو او اولسو نو
شه ترفا ن دارادې له یوه د رنګه

د ستمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو را شه سو ن یدن نز ده کره پنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دُنیا له عشقه مړ کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېناوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړي
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونې

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښیښګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوروول دي
د زړه برجونه زلزله کې راایسارشول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان[1] د ازادۍ

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښــا[1] ن د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اوريدلی دی دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنيا کې قدردان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

زه يمه افغان[2] چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان[3] يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړک دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانوشي د ډېر سره
جنګېږي په سنګر مجاهدان دا زا دي
سر و مال مې د وطن شه قربان نازا دي

یا قلم په لاس کې یا توره په سنګر
د وطن یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس کړه شاعران دازاد ګه
سر و مال مې د وطن شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لا سونه دې زما په وينو سره دي
بې وقوفه راته بيا وايې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
دا ويل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان يم محبت د هغه څه کړم
چې جذبات يې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښېښه ښوراکړې او غرغونه
دا په زړو کې لړمې دا خواږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخنه دی

خط و سیر دی را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پرهېږم چې دا څه دي؟

هیڅ منزل ته نه رسېږي چې کوڼ بار وي
داویل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاری په دویم نمبر تعین یې

یار بېتی د زخمي زړه ده خفه مه شي
ته لیوانې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وتا ته نه یم
ولې ما سره په دی سخن بد بین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مننم چې رنګ او بوی دې دواړه سبه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه ګي باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې شتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

مونږ په هیواد کښې نا انسانه سره روښانه منو
حلقه په غوږ و ګوښته غلامانه نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ و ګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کېدلی نشم
په ټیټو سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیار و څه فرمان نه منو
حلقه په غوږ و ګوښته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدین خو که په سر ونه نذرانه د وطن
بیا په هر لوري لوستل کیږي ترانه د وطن
پیغلې به وایي په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ و کړو نسته غلامان نه منو

شیمشاد و لیکه مسري په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد بنا یسته ناري و لیکه!
د ځان ځانی سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ و کړو نسته غلامان نه منو

بل ګرم
نه دی

د ګناپیټی مي پر وت په سر د غــــردی
ما جوړکړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مي تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهیږم ځکه ګل ندي اسمان بر دی

بي وقوف چي څوک جسوځ په زړه بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښوښه ځان سره واخله لوی مشکل ښته
ز موږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما په دې لیکلو دې باور دی

بچې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوهراختر دی

زه ستمګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبين خال دې ګانه کړې يمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

يو ځلي ماته په مسکا غوندې سشه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه رنګوې مې څله؟
د سترګو توره حوروې مې څله؟

د سېتمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ولې مې څله؟
د سترګو توره حوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ريږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځني رقم که

دا دا او ناز خو نښته سنا پېښو کې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران يې صفتونه دم په دم کـه

که کړم وقفه شاعري ديار صفت ته
بيا به واړه فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کښې دسفر مې حاضرنه شي
دانخمي زړګى به څوك زماملهم کـه

د وکيل ستمګار دزړه ارامه را شـه
ستارانك ته دي خداى پټول كارونه سم كه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه نن ما شوه

جینک او تینک به درته کېږي که پوهېږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قد رنګشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ د غه بلاشوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنا ره مې خکه خوښه دا شنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنکې کړیواکې
بې د ځای نه شوبې ځای رضا دستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاریدل ښنه دي

مینه محبت کښې داشنا نه ځاریدل ښنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص دځان ملګری که
نیت د ابراهیم حلالیدل داسماعیل ښنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبیق کړه
ټاک واړه اسمونه یا د ول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

نه عیش عشرت
نا په دغه کار د هر کار نه کړ بیدل سنه دي
ار ته د منصور په نز اکت باندې ختل سبه دي

ځله ای ستمګاره ! څه نو سبه کړه د بازار ځني
نه کړېږ و نه درته دلته ژړېدل سبه دي
ارته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان به جوړ کړې ته په اپنې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړې
رفتار د زړه کښې په مزل کړه
عاشق سې په تور اور بل کړه

دنیا پیر شه په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

نازولې السرې بیان
ودرېته ولاړه یم په انتظار .
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کروفر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو شه
سترګې یې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وي
پنځه بجې وې چې په وخت د ماذیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښایستګان ورله په احترام دي
محبوبې تا سره مې سلام دی
منظورې زما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبره خولې چې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال

چې قلم واخلمه حيران غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

د يار يه يا دکې خاموشي کړم اختيار
لاهود هجر په طوفان غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

سوچ او سوداکړمه جنون ته قريب
د عشق دنيا کې څه پريشان غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په ما
هرلحظه کېږي په خفګان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

سیمګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یاره ته کاته مې په لښو ، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ما ته په مینه چې یو ځل وګوري
زړه راز و نه څه تاز ، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه به مز ، غوندې کړې

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

رنګ د سیمتګار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تانه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځيګر زما ښکلی زما ايمان وطنه!
د ستر ګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

ستا د ري لوړو لوړو غرونو قربان
ستا د ګل رنګه سرد رونو قربان
ماته بې حده لې تنګران يکه د ځان وطنه!
د ستر ګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه گلشن د سرو گلونو گلستان وطنه!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمگار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمان وطنه!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو اوبل په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړی سوال مې خوله میشه وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د سوال وې نو رڅه نه وي
ماسیمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مينې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په يادون کې لېونۍ غونډې شوم
د ځانه زياتې په ما ګراني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

د خيال په تال کې تصور غرق وم
ناز و ادا کې قهرماني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګار وګوري
لرزې به خوا ګلي خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک دچا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنګرو لې
هغه څوی شو په ګړی سا ننیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موځی ګورم دخروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ببم ته اخلم
که د دار رسۍ ته څم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوره یوه دانه چینه کې

که څه اوږم بایې ګوره ستمګار یم
دنړۍ په بازار ګیریو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ دې وینه ون ماته یو خطر ښکاري دی
زما په زړه د غمانو څه اثر ښکاري دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راځي نه شي
زما مرض د محبت هسې ابتر ښکاري دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوشر ښکاري دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې د غه کار د یو هنر ښکاري دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي وڼکې محبت نن وي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غونډې دی
زما پرزړه د غمانو ټخه اثر غونډ کې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دو مسترګو دی
راوړه دیدن په څمکدن چې حال بتر غونډې دی؟
زما په زړه د غمانو څخه اثر غونډې دی
هره ګړه د ژوندون ما ته یو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار ننما شي
ګل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاقتې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید ددې نه دو فاشي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز. ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درکې ستا دُعاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونگړه

عمارت مې د ژوندون په لمن پېدو بنکاري
داجونگړه مې د خيال په رنګېد و بنکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو بنکاري
داجونګړه مې د خيال په رنګېد و بنکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
ددې دهر د لانجو ځنې ونګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکيند و بنکاريږي
داجونګړه مې د خيال په رنګېد و بنکا ري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تا ته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د ستمګار ستا په ختو سبکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ډېرو وعدو دې لېونی کړم مه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمونه دې ځار
باقي حیات که مې بهار شي، څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقیبانو خراب
په یو وصال که دې ګلزار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

سپین ستاره یار ته سوال زاري که وړاندې
یار په رښتیا که زما یار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګریوان

یا خیرې ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه څو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کښې څه کار لرم
نه لیوتوکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو ماشو ما نو سره وی
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد سیمستار برخه مقرره د ازل نه شوه
مینه بتوله مینه ماته جمع د ا ودیل نه شوه
شپه او ورځې یوځای پتنګانو سره وی
یاپه یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشي

زما ځوندون دیار ځوندون دي تړلی دی
دا زړګی مي دګو ګل ځنې وتلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مه کوی
کم ونیات را ته په مینه دجانا نه کوی
تول بدن مي د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاري
څه به وایم چېل حیات را ته ګیا ښکاري
مادزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل او سبکو کې موندلی دی
دا زړگی مې دگوگل ځنې وتلی دی

د ستمگر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
عمارا نو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دې لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړگی مې دگوگل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شاني نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

لیدلې وه د وه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

که زر تسله ورکړي خپل زړګي ته عبث خیالي
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅیږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، ستمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډ بابا ګوړ

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را شي د روح د اخستو په خاطر
ژوندبل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حيا ځني شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د آفغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې امُید ونه شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له درومي
دېر د غونې، او ده ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره! تېر به آفغانان د خپل سروځني شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امُید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمِیدوَنه

څه چې اشنا وايي هغه ټول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امید ونه شي

پېغوره موسکا خندا مې زړه خوشاله کړې
تېره شبه نه وي بيا غمو منه شي
بېر ته اُمید وارمې اُمید ونه شي

هغوله سونا راغله سودا يې به شم
ژوند مې په ژوندون کې ټول سوچ شي
بېر ته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکه مې جنون او هخه غر و نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د ستمګار د هوسې او مېړتون قصه
ودک مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمیدوار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانه!

چې د رکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت د رته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې د زاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ځوند نه دی خجالت دی

د ستمګار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پېسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پېسو

پېسې کېنه، پېسې پاڅه بل څه نشته
نوم يې څومره قدر دان شو د پېسو

ورور د ورور په پلار د زوی ځنې جدا که
قبله ده زړو سوران سو د پېسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه يو کاروان شو د پېسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو قدم به خدای د پاره څوك و اخلي
زمانه کې ښتول یاران شو د پیښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ادی
خپلوي نشته ښتول خپلوان شو د پیښو

چې «الف» او بې به ۹ هم لوستلي نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیښو

په سیمګار چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوځه خوړل نه دي
ښکو ټکالو سره یوځه خندل نه دي

ژوند خو لو یدو جګېدو ته وایې
بل ته په طمعه کینا ستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایې
ژوند لوښول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پېری په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وایي نه په ځانګړې صورت
په ځانځانی کښې د ژوندون خوشحالي بدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپیت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دې په قلم او په عقل پرېږده
سیسګان! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمي زړه ته د اشنا ګوتې
مالګه پکار دي صراف یوازې د لیلا ګوتې

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نن ما ته په کښې حنا ګوتې
= تکرار =

حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر بدی نه شي
خال د ابرو پیر بده ماله ستا ګوتې دوا ګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګُل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره د زما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وال په خوله
اه، دی که فرهاد دی زما سګرېوال په خوله
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اثر دعشق شاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه یې معطر واړه آفاق دی

چې نه تو یې نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څومره طمطراق دی

چې په عقد دعشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه یې په هغه دم طلاق دی

د سبایسته‌و طائفې ته عزت سبو یه
دعشقو ژړو ندو نا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څو لک دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمیار دی لا یق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

د بڼو غشي

د بڼو غشي برابر مې په تمه ولګېد
بیا په ځیګر ولګېد ـ د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
ټار ټار یې زړې ستا اشنایي کړو
بې صبره سترګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر ولګېد ـ د زړه په سر
زخم ناسور دې نه جوړیږي
وینې د لېمو مې څڅیږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر ولګېد
بیا په ځیګر ولګېد ، د زړه په سر
کچکول پخا یې د اشنا پسې ځم
خیرات د حسن تمنا پسې ځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر ولګېد
بیا په ځیګر ولګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر ولګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه ښه توبه د بدګفتارۍ نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګارۍ نه توبه

چې به دوستي یارې کوي دېو مطلب د پاره
هسې ټګمار د بنګالې ټګو و ټګمارۍ نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتې لاس به هیڅ نه ورکوي
دغه تورمار دی د لستوڼي دغه مار نه توبه

په چلول کښې ښه ماهر نه دې ښه پېښم
د کاغذ ګل ستا دی ډول، سینګار نه توبه

په زړه یوه په خوله دې بله اوربدلې شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

سیمګار دی کړی دی تشخیص شاعرانه شخص دې
د مداری د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو ګاټي

د سترګو ګاټي مې خوږ بڼې شو ګیرونو سره
جانانه بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
وړځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا
لیونی کېږم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې باتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پړی په غاړه به سیمتار شي د غږونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چرتونو قیس ته ورته
گداگر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گرداب کښې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وی د انسان خواهشات ډېر ي
هر بیان کېږی ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تورګورستان د نمانۍ

زړه زبېښلی ورخطا حیران سیمګار دی
کشمکش دی بنکښي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګی پټې داجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاتړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیص د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانۍ چې د ننګې د ګوري
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و،
د بل په برخه حال نژبون مه کوه!

سپوږمۍ ګاره! تېره شو تېر به بيا دُنيا
رنګه فِلم دى جنون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آمو نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا رون ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ښتو له د پښتون دلاس السه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړی
د سيمستار دُعا قبوله په ژوندون کړی

ګلونه

ته کوې ټکالونه جنګو نه شي جوړ
ښه و نه چې بد شي نور کار و نه شي جوړ

هره خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژړبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل*
ګوزار د خولې نه د پر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خوږ خوږ ښې دی پکار
د پرو خبرو، نه درد و نه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه راشي
د کم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبر و نه شعر و نه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولـه
کور د دښمن کښې بې اندازه زلزلې را ولـه

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوی ستل
ذهن او فکر ته دې هغه تجلی را ولـه

توم د اسلام او د افغان جهان خپل فخر گڼی
هر یو بدخواته دې په تن قهر و خولې را ولـه

په یوه چغه توم د الله اکبر و وایـه
بیا نو په ولی د آزادی دې دلیلې را ولـه

خلک تاریخ کښې کارنامې دې د نیکونو گوری
څرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نخمې را ولـه
سیمستاره شعر دې په خوږوالو په ترخو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالې را ولـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
يو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې يې د سترګو په نظر شي

د ظالم خو ظرفلاړ په هيڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مبد ه يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعردې باور شي

مرغلره نا يابه عجب کاڼ دی
چې موندې يې په کرم د پاك اکبر شي

زړه د هر چا وي لېوا له چې شاعر شي
زړ او سلوکښې يو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمستار د هر شاعر قلم بو سي کرم
ارزو دمندې د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لارکنې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا یه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو ستېر خوږ لی نه شی
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تېر بړی توله شبتېړ ی وایم
فضا خورې کړې انګازی بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمستار دې ګوړې ورځې شې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اوربل دې جوړ که په آیینه کې دشانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نوره مې بایللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روح مې د سترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې ډیر بسیار دی
هر یو سړی د ځړه یار دی
غم دې زما په سر انبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ما ته په لاس را
یا دې د سرو لبو بخا من را
ښکلې د عوت راته یو خاص را
سیمګر دی د ی مینه کسی عادت شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

ښنبه نیولی په رفتار شه بیا به ځې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې دې بدن دې په دې خپلو سترګو ګورم
یولحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګې ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائي خدای پیدا کړې ده په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښي پروت او سلګوای
لاس دې اېښی په سیمګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دې ستانه دې دپلار او نه زما ده

دامثال دیو لولی ده فریبکار ه
څه به وایم د هر چانه بی وفا ده

چی د نیانه وفا غواړی نادانان دی
داخبره زبرا ورو بانديٌ صفا ده

دګو ګټه مثال زموږ دُ نیا پر ستو
ولې دومره پې دُ نیاته اشتها ده

دحرص په غلبه کښی مرګ رایاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څاو رکول شته
هسې نه ول جمعه کول پېشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تیریږی
ستا دخپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیمتاره ! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

مایې مخ ته فقط یوځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته گریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم سترگو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زمازړه

که زړ وارې ورته هغه د غه وکړم
په دوه سترگو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نښان دی زمازړه

خوب رویان که دجهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ته پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځورېږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وايي چې خفه مه شې دلبره
مال و سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې دلدار وي خوښې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غږولي

ځوندانه دوي په قرار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي تول تمام

دخوبريو انتظار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هرځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وي خوچې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

بس سیمستان وي خپل بې یار وي یو دیدن وي د جانان
هر څه نور وي مکمل وي نه تنګسې وي د جهان

فقط نه وي یار می یار وي خوچې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دیٔ

صبر راکړی یا صابره! غم دیار دیٔ
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنی فرار دی

که د زړه نه مې چکٔ چکٔ وینې بهیږی
د غه زخم د زوزاد سوو مې پرهار دیٔ

که عالم مې لیونی سودائی بولی
د غه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خُدایه!
د کومکٔ دې تمنا کړم غم دشوار دیٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم دا چې دا جهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
سیلي زخم د ناسور شي نا قرار دی

مونږه ټولو ته په غم کښې صبر راکړي
سوال کوونکي په درګاه کښې د ستار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نماړه پر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دی په شمار دي د رڼې حمر هونه
پر مخلوق ترڼي نا قران دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په رسوباندی ترلی
چا حق پرلي یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک پا نسبې ته دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مرو حساب دی ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

مه وایه

چاته دونیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ورته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اوري
چې خور دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه ساز ش د زمانې شو ذهين
په رښتو سترګو ګرانه ورور ورو سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچڅو اوسبانڅي په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان سنګاري
شاعره مخکې د سیمسار نوه دري څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شولو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

اوښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لېږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړا و د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا ۱۵۷
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تېرلی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سببو خوښیم

که پتنګ په سر و لمبو کې الفت غواړي
زه داوسنکو په لېږلو خبر ګو خوښیم

تش ګوګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښیم

زه سېمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانان!

ساقي راکړه سره شراب د يار د ميني
چې نېشه شمه اشنا بهار د ميني

اوان وبه دي خوابه د کندو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د ميني

نيت مې کړی ميخانه دی بتولـه نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د ميني

دوه لاسی د رته سلام کړم ساقي جان جان!
ويني څاڅې مې د زړه پر هار د ميني

کله په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شی ساقي نيګار د ميني

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د ميني
غوړ به وته دی تيار سيمګار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونا،لی په جهان کې
د نرې قدر ی لیاقت نه گورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څ یه،ستر گې، غوږ لرو کار تر ینه نه اخلو
لکه بُت په رښو ستر گو چُپ د هانکې

تشې خولې باندې نمری نیسو لکی نه
صواتې صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمگار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
د غه ټول ملامتی وینم پهٔ ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سنګې مې مخ باندې طوفان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

دسترګو او سنګو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جدا یې را ته په ژوندکې لوی خفګان جوړوي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داګر مې جان ه طبعیت ستا
هره ګړۍ یو نخشر دی تو زلفان جوړوي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخې نفرت شو
نما غريب دغه قسمت شو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې
یا به سیستار یا کامه وال شم
یا لیونی یا به په حال شم
که لمن دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګټ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم تر څو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم تر څو؟

زه کتی دې اشي سترګو ته ته سشم
په هیبت او په لړزان به یم تر څو؟

دېنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګړه د هجر په نیران به یم تر څو؟

د داغلي زړه مې لر څه پرسان وکړه
له رېباره په پرسان به یم تر څو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم تر څو؟

زه سیمتاب کامه ولاړ او بنکې وینې ژاړم
در په در خیري ګرېوان به یم تر څو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library